

Heel je leven judo (meester Rinus) deel 2

Om een voorbeeld te geven dat judo heel je leven lang te beoefenen en te beleven is, hier het verhaal van meester Rinus.

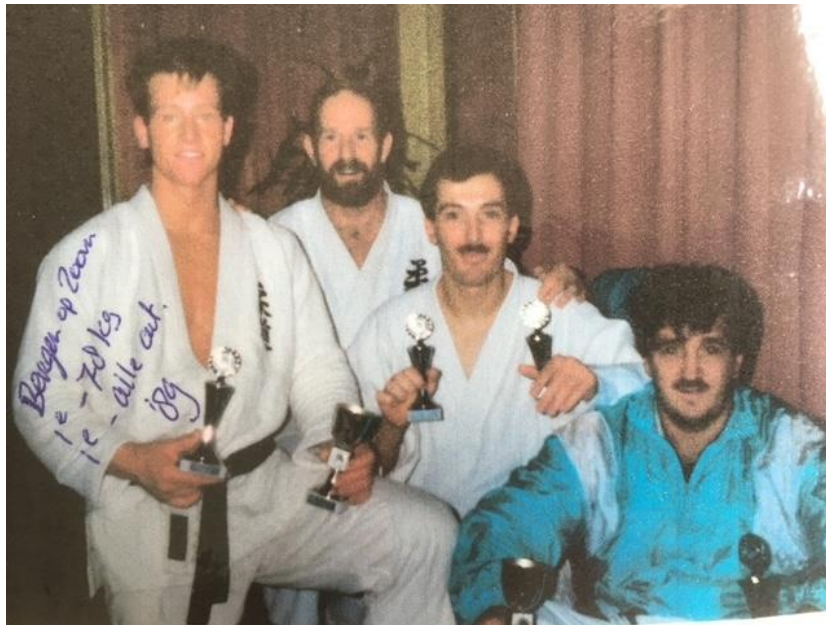
In het eerste deel werd al verteld dat Meester Rinus, na een lastige start van zijn leven, op 6-jarige leeftijd startte met judo en in de tienerjaren uiteindelijk structuur en inzicht vond in zowel het judo en het leven. Helaas stond hij op 18-jarige leeftijd op straat en brak er een tijd aan van erop of eronder. Na een omweg via Etten-Leur, Breda, Strijbeek en Zuid-Duitsland vond hij uiteindelijk op 20-jarige leeftijd een eigen "thuis" in Oosterhout-Zuid.

Terug in Oosterhout De ontwikkeling als mens en judoka kon met deze eerste fundering voortgezet worden. Het appartement was grotendeels leeg, maar van de eerste spaarcentjes voorzien van behang, vloerbedekking, bed en een slecht functionerende televisie. Op die eerste tv kon hij judo-flitsen zien van o.a. zijn grote voorbeeld Ben Spijkers (Olympische Spelen 1988 Seoel). De eerste jaren waren financieel lastig, maar gezond leven en sport hoeft niet al te duur te zijn, en daar werd de tijd dan ook fanatiek aan besteed! Veel overwerken, twee maal per week judo op de club en de andere trainingen werden zelf ingepland. Tijdens de looptraining werden judo-oefeningen ingebouwd en krachtraining kon gewoon thuis. Op de MTS had meester Rinus enkele malen deelgenomen aan een mini-triatlon en in de voorbereiding hiervoor had hij het zwemmen ontdekt. Er werd vanaf die periode dus al heel veel gezwommen en dit werd in Oosterhout weer fanatiek opgepakt. De algemene conditie schoot met dit dagelijkse sporten en werken omhoog.

Door de rust en nieuwe levensstructuur werd er een succesvol vervolg gegeven aan de judowedstrijden bij de senioren. Meester Rinus geeft zelf aan dat die periode tot zijn 25^e jaar conditioneel het sterkste en beste was. Technisch groeide hij nog veel langer door, maar dat kwam op latere leeftijd steeds minder tot uiting in wedstrijden. In die succesvolle periode vielen er veel oudere judoka's af bij de Chikara-club, maar ook bij de andere clubs van de Vrije Judo Bond. De grootste uitdagingen werden de internationale toernooien in het buitenland en de regio's Bergen op Zoom en Rotterdam.

Geschorst van deelname Op het jaarlijkse kersttoernooi van 1989 van judoclub "Za-Zen" in Bergen op Zoom werd de tot 78 kg -en Open klasse gewonnen. Mentor en voorbeeld voor meester Rinus, André Heshof, won de 86 kg klasse en regelde dat ze een week later opnieuw de mat op konden in Zeeland. Beiden wonnen opnieuw hun categorie! Helaas kreeg dit een negatief vervolg. De

organisator in Zeeland was blijkbaar geroyeerd bij de Vrije Judo Bond en meester Rinus en André hadden daar nooit mogen deelnemen! Vanaf 1990 mochten ze niet meer deelnemen aan activiteiten van de Vrije Judo Bond. Voor André was dit een reden om kort daarna afscheid te nemen van het judo. Meester Rinus vond het maar een oneerlijke situatie, maar liet zich niet kennen en bleef gewoon trainen op de club en voor zichzelf. Daarnaast was er ruimte om ook aan andere sporten te doen, zoals kickboksen en voetballen. Gelukkig was het niet voor niets, want meester Johan van Heugten van Chikara deed een goed woordje, waardoor meester Rinus vanaf 1991 weer mocht deelnemen.

Bergen op Zoom december 1989

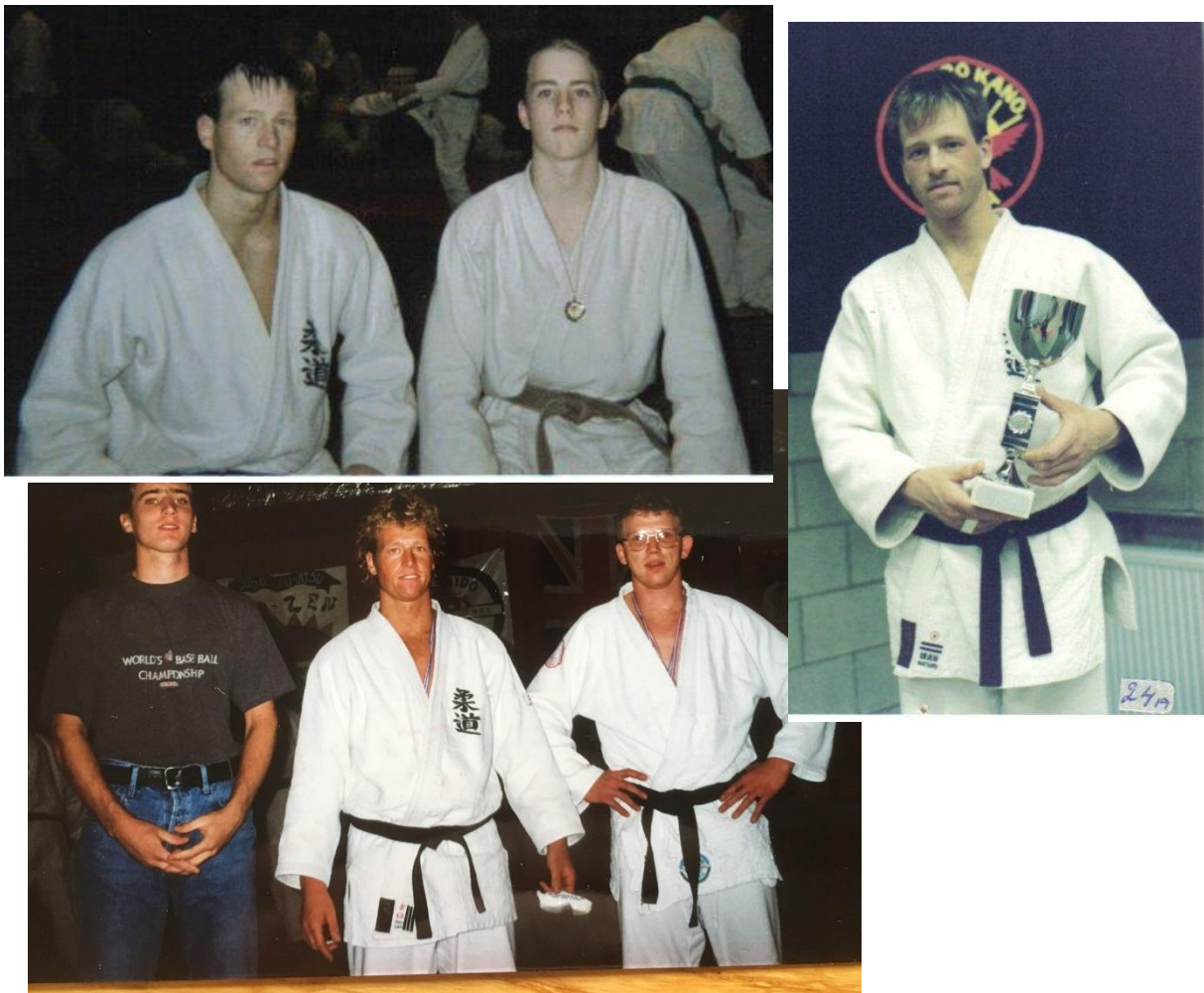
Terug op de wedstrijdmat Meteen werd het Internationale Carnavalstoernooi van "Za-Zen" in de tot 78 kg -en Open klasse gewonnen! Meester Rinus ging verder waar hij gebleven was. Er werd een 2^e -en een 3^e dan zwarte band behaald, een diploma scheidsrechter en zelfs het diploma assistent leraar.

Lesgeven deed meester Rinus al vanaf zijn 18^e jaar op de club als de leraar geen tijd had of op reis was. Bij de verschillende judotoernooien begon hij ook mee te helpen als jury en arbiter. De honger naar kennis en kunde werd aangevuld met de start van zijn judoboeken/video-bibliotheek. Het niveau op de club en bij de andere clubs van de Vrije Judo Bond ging snel achteruit.

Periode 1 Wim Cobben Bij toeval kwam meester Rinus via een judovriend in Teteringen bij de beroemde judopedagoog Wim Cobben †. Meester Cobben had een hele andere aanpak en dat resulteerde in nieuwe inzichten. Zoals vroeger bij Libera en Nintai werd er weer deelgenomen aan wedstrijden bij de Judo Bond

Nederland. Eind '91 werd de Open klasse van de Bredase Judo club “Jigoro Kano” gewonnen. Via de Oosterhoutse club werd ook gewoon deelgenomen, want daar waren de wedstrijden in o.a. België, Engeland en Frankrijk nog steeds een uitdaging. Meester Rinus leerde in die periode ook oud judokampioen Anton Linskens † uit Breda/Roosendaal kennen. Deze judomeester had contact gezocht bij de Vrije Judo Bond.

In het jaar dat meester Rinus geen wedstrijden deed nam hij naast het vele overwerk bij zijn werkgever ook een weekendbaan in de horeca erbij. De reden: financieel bleef er maandelijks weinig over om andere leuke dingen te doen en te sparen. In die periode leerde hij ook zijn vrouw kennen. Toen er na veel extra werken en sparen een eigen huis kwam werd de fundering nog sterker en kon er nagedacht worden over de verdere toekomst.

Rijkevorsel (B), Bergen op Zoom en Breda 1991-1992

Budokwai Arashi In 1993 werd er opnieuw fanatiek gesport, maar de sleur kwam er een beetje in. In Teteringen bij Wim Cobben was eerder al gestopt, omdat hier de senioren groep wegviel. Op sommige zwaardere toernooien kwam er net niet

alles uit zoals jaren ervoor. Dat was ook logisch, want er werd minder hard getraind en er werden veel andere leuke (Bourgondische) activiteiten gedaan. Bij -en via de werkgever werden vele werk gerelateerde, -ondernemingsraad en FNV-cursussen gevolgd die heel verrijkend waren. Heel het leven wedstrijden blijven doen was natuurlijk ook geen optie en meester Rinus begon moeite te krijgen om 78 kg te blijven wegen. Steeds vaker moest hij voor een toernooi nog even 2-3 kg kwijt raken.....

Het lesgeven en een club opstarten was enerzijds een wens en werd anderzijds als moeilijk gezien. Meester Rinus had op zijn verschillende Spanje judotrips mooie judo(sport)scholen gezien, maar iets kleins opzetten was misschien een mogelijkheid en een leuk vervolg na zijn wedstrijdperiode. Hij vond het altijd al leuk om met mensen (kinderen) te werken en deze in de breedste zin van het woord beter te maken.

Het eerste plan was in Breda (Ginneken), helaas was de communicatie met zijn judomeester en toekomstige supervisor zeer onduidelijk en niet transparant. Meester Rinus voelde wat terughoudendheid en daardoor zocht hij contact met de eerder genoemde Anton Linskens, die met enkele judoclubs een andere Vrije Judo Bond had opgericht: de Culturele Judo en Jujutsu Federatie (CJFF). In oktober 1993 stond meester Rinus met meester Linskens les te geven bij sportcentrum "Heijl " in Oosterhout. Budokwai Arashi/Bliemer Arashi Sport was geboren! Meester Rinus nam de lessen met tien kinderen in Oosterhout over en de rest is geschiedenis. *Deel 3 volgt.....*

Anton Linskens † werpt meester Rinus ter promotie van Arashi in 1993